

عنوان مقاله:

انسان شناسی از دیدگاه سید حسین نصر

محل انتشار:

دوفصلنامه حکمت معاصر، دوره 1، شماره 1 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسنده:

اعظم قاسمی - عضو هیئت علمی پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.

خلاصه مقاله:

نسبت بین سنت و تجدد و پاسخ به چالش هایی که تجدد برانگیخته است، از دغدغه های فکری دکتر نصر است. به اعتقاد وی، بدون فهم صحیح مبانی تجدد نمی توان در خصوص نسبت آن با سنت سختی گفت و درک و فهم از انسان، یکی از مبانی مهم تجدد و در تعارض اساسی با سنت است. در مقاله حاضر، رویکرد وی به انسان شناسی مابعدالطبیعی با گرایش ست گرایی پرداخته می شود. اهمیت این مبحث بدان جهت است که انسان شناسی مدرن و حتی پسا مدرن عواقب سوایی به همراه داشته است که برخی از پیامدهای آن همچون بحران محیط زیست، کل نوع بشر را تحت الشعاع قرار داده است. دکتر نصر با نقد و بررسی انسان گرایی و نه انسان شناسی مسیحی به تحلیل تغییر گرایش از خدا محوری به انسان محوری در تاریخ تفکر غربی می پردازد. وی با ذکر ویژگی های اساسی انسان متجدد و انسان سنتی بر آن است که بین این دو گونه انسان شناسی تقابل برقرار است. او در نهایت پیامدهای سوء انسان شناسی متجددانه را تحلیل می کند و راه غلبه بر چالش های این حوزه را منوط به بازگشت به انسان شناسی سنتی می داند

کلمات کلیدی:

انسان شناسی، تجدد، سنت گرایی، سید حسین نصر، خلیفه الله

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/795618>

